

PIGESPEJDERNE

Spejlet som afslører...

I et hjem havde de et usædvanligt morsomt spejl. Alle syntes om det. Når man spejlede sig i det, hændte det ofte, at man småsmilede til sit eget billede — glad og tilfreds. Men så blev spejlet flyttet. — Før hang det i en hyggelig kroge under en nydelig lampe. — Nu anbragte man det mellem to vinduer. Men så var det, som om det ikke længere var det samme spejl. Man så sit billede så klart og næsten for tydeligt! — Og alligevel var spejlet det samme — det var bare lyset, som var anderledes og afslørede alle detaljer — også alle skavanker! — Det var ikke længere det behagelige lys fra den nydelige, lille hyggelampe, der dæmpede det, man helst ikke ville se.

Vi har alle et spejl, som kan give os det sande billede af os — spejderloven! Når vi „spejler os“ i den, er billedet ikke altid til vor fordel. Uvenlighed, uwillighed, hårde ord — det giver pletter, som kan ses i spejlet.

Mange mennesker forsøger at forbedre deres eget billede ved at belyse det med andres fejl. Men det er dumt at tro, at man selv bliver bedre, når man sværter andre til. Det er at bedrage sig selv.

(Fra Pilbågen)

INDHOLD

Spejlet, som afslører	142
Spejderhjælpen	142
Frimærkeindsamling	142
Gaven fra den lille hyrdeknegt. Legende fra Cornwall	143
Jægergården har fået ny leder	144
Hvad er egentlig meningen med spejderløftet?	145
Der er også liv i de vinterøde skove. Manden fra skovene	146
Spejderhjælpen 1962	148
Tropslejr i Finland	149
Venner af Our Chalet	149
Postbox	149
Regnbuen 2. landspatrujlekongurrence	150
Seniorspalter:	
Indbydelse fra USA	153
Radioudsendelserne	153
Hvad siger I?	154
Spejderjul 1962. Anmeldelse	154
Småtterier	155
American Girl, bladanmeldelse	156
Patrujlehjørnet	158
Hvordan ser jeres patrujledagbog ud? II	159
Kløversiden:	
Et besøg i Zoo	160
Vi arbejder med duelighedstegnet Oplyser	161
Det stod i avisen	162
Tinka	162
Læsehesten	163

Spejderhjælpen

1962 har været en succes.

De indkomne beløb er endnu større end sidste år.

Der er fra Det Danske Pigespejderkorps indkommet kr. 116.029,98.

Indtil 10. oktober har vi modtaget ialt 423 stk.

Dronningefrimærker og 46,577 kg alm. frimærker

Nr. 8 Nov.-Dec. 1962

PIGESPEJDERNE — medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps, Lundsg. 6, Kbh. Ø.
 Redaktør: Ruth Estrup, Sortedam Døsserig 27, København N.
 Sekretær: Ruth Vallentin, Gladiolusvej 3, Kbh. S.
 Postbokssekretær: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.
 Kløverside: Inge Larsen, H. C. Lumbyesgade 29, København Ø.
 Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

GAVEN

fra den lille hyrdedreng

Hvorfor asketræets grene
kan brænde,
mens veddet er grønt

En legende fra Cornwall, oversat fra engelsk

Sneen lå som et tykt tæppe over alle markerne den nat, da Jesusbarnet blev født.

Vinden var kold, og hvide, dunede sneflager faldt tæt fra en himmel, hvor alle stjerner var skjult — undtagen én, der skinnede så strålende og med et klart lys, at den oplyste den faldsfærdige stald, hvor det hellige barn var født. Tre hyrder havde fået øje på denne stjerne. De forlod straks deres fåreflokke i folden, og vandrede af sted tværs over de hvide snemarker for at følge stjernen. De havde taget en hyrdedreng med sig, for at han kunne bære deres gaver. — Fordi, sagde de, en konge eller et helligt barn måtte være født under den stjerne, og ham ville de give det bedste og kostbareste, de ejede.

Drengen vandrede lige bagefter i hyrdernes fodspor, for sneen var dyb, og han selv lille.

Efter at have vandret i mange timer kom de til stalden. De gik derind og fandt det spæde barn næsten nøgent i krybben, og Maria og Josef stod blege og frysende i det kolde

rum, hvor sneen feg ind gennem den utætte stalddør og dannede en drive på gulvet indenfor.

De tre hyrder, iklædt fåreskindskotter, var røde og varme af turen. De lagde deres gaver ved barnets fødder. Hyrdedrengen stod ganske stille og så sig omkring, og der kom et bekymret udtryk i hans øjne. Han stirrede på den lille familie, der var samlet om krybben, og lagde mærke til, hvor tynde og luvslidte kvindens klæder var, og hvordan barnet sidrede af kulde.

Forsigtigt rørte han ved Marias arm. — Jeg har ingen gaver med til det lille barn, men tag dette, for I fryser jo, og han tog sin lille fåreskindskofte af og gav den til Maria. Hun smilede taknemmeligt og lagde fåreskindet i krybben under barnet, hvis læber var blå af kulde.

Den lille hyrdedreng fik tårer i øjnene. — Hvor er du kold, lille bror, sagde han. Hvorfor er der ingen, der har tændt ild herinde?

— Vi har intet brænde! svarede Josef.

Drengen så sig omkring, nej, der var slet intet brænde.

— Jeg vil hente jer noget, sagde han, åbnede døren og smuttede ud i natten. De hvide dun hvirvlede stadig rundt i vinden, og jorden var dækket af dyb sne, så det var umuligt at finde så meget som en gren eller pind noget sted.

Drengen krøb sammen i sin tynde skjorte. Han frøs uden sin fåreskindsvams. Han så op mod himlen. Snefnuggene faldt på hans opadvendte ansigt og smeltede, idet de berørte hans kinder. Han kunne stadig se den smukke stjerne over stalden.

— Stjerne, sagde han, du som viste os vejen til dette barn, vis mig nu, hvor jeg kan finde noget brænde, så vi kan få ild til at varme det ved.

Da syntes det, som om stjernen strålede klarere end før, og da han så sig omkring, så han, at lyset ligesom

dannede en sti henover de hvide marker, og for enden af denne sti standsede lyset og strålede klart på et asketræ. Drengen løb hurtigt efter lysstrålen og rakte hænderne op mod træets grene for at brække et par kviste af. Og grenene var blevet så tunge af sneen, at han let kunne nå de laveste, og inden længe havde han armene fulde af friske, sejge askegrene, helt grønne i veddet.

Han skyndte sig tilbage til stalden, skubbede døren op med den ene skulder og kastede grenene fra sig på gulvet. Hans blå øjne strålede af glæde, og hans kinder glødede af iver.

— Nu skal du få ild, lillebror, sagde han og begyndte at skrabe et hul i jorden, for gulvet i stalden var ikke andet end den nøgne jord.

— Det brænde er helt vådt, din dumme knægt, sagde en af hyrderne, du vil aldrig få ild i det, og han

vendte ham ryggen og skuttede sig i sin tykke fåreskindsvams.

— Det er jo helt friskt og grønt, sagde den anden, har man nogensinde hørt, at man kunne få ild i friske grene?

Og så begyndte de at le.

Drengen fik tårer i øjnene.

— Det skulle jo have været min gave til barnet, hviskede han skuffet.

Da bevægede det hellige barn sig i krybben, det løftede sin lillebitte hånd, åbnede øjnene helt og smilede — og syntes så at lægge sig veltilfreds til at sove. Der hørtes en lille svag, knitrende lyd, en lille hvislen som af en ild —, og i det samme skod der en klar flamme op af de friske grene, og de så alle, at bålet brændte med en lysende varm lue.

Lige siden den dag er asketræet det eneste træ, hvis ved kan brænde, mens det er grønt.

Jægergården har fået ny leder

Bladtrolden kommer her med en lille forsinket afskedsbuket til Ea og August, der har forladt Jægergården.

Tak for tre travle år og god modtagelse i gårdens og haugens lunhed.

Fru Grethe Jørgensen, bedre kendt som Tom, er rykket ind med sin familie på gården, og vi byder dem velkommen.

Jægergården var langt fra Tom i Ea's tid, og der vil sikkert komme flere og flere på besøg.

Vi spår derfor Tom en travl tid og ønsker, at den forhenværende nørrejyske chef får gode nordsjællandske år på Jægergården.

Meddelelse fra „Regnbuen“s rejse- og korsstingsudvalg

Der er nogle seniorspejdere, der har spurgt, om de måtte have lov til at sy håndarbejderne i „Regnbuen“ — uden at være med i selve konkurrencen.

Det må de naturligvis hjertens gerne.

Både seniorspejdere og alle kategorier af førere er meget velkomne til at være med til håndarbejdsopgaverne.

Håndarbejderne bedes samlet sammen og sendt til fru Tilde Ramsby, Ordrupdalvej 34, Charlottenlund, inden den 15. marts 1963.

Hvad er egentlig meningen?

Vi har modtaget dette brev til „Rådsklippen“, og jeg svarer på det her, så godt jeg kan.

Hvad er egentlig meningen, når vi lover at gøre vort bedste for at være tro mod Gud? For de grønne spejdere er meningen tydelig, men hvad betyder det for os? Korpsen optager jo også ateister, som åbenlyst siger, at de ikke vil have noget med det at gøre, og alligevel aflægge de spejderløfte. Det er da uærligt!

Jeg kan godt forstå, hvis man i et af Danmarks pige-spejderkorps siger, at man optager medlemmer, ligegyldigt hvilken race de hører til, og hvilken overbevisning de har. Så kan jeg bare ikke forstå vores spejderløfte!

Merete

Er der tvivl?

Kære Merete

For den, der er vokset op i et folkekirkeligt samfund som det danske med religionsundervisning i skolen, kan der vel næppe være tvivl om, hvad der menes, når man lover at gøre sit bedste for at være tro imod Gud.

Er begrebet *Troskab mod Gud* sværere at forstå, fordi ens uniform er blå og ikke grøn? De fleste af os er dog døbt i den kristne tro.

Det, vi lover, er, at gøre vort bedste, og gennem det løfte forpligter vi os til at tage stilling — positiv stilling. Man kan selvfølgelig ikke både love at gøre sit bedste for at være tro mod noget, og så i næste øjeblik sige, at det vil man ikke have noget med at gøre.

Imidlertid er det jo ikke så enkelt som det, fordi det er langt fra alle givet at bevare sin barnetro stærk og upåvirket gennem livet. Der vil for de fleste af os komme tider, hvor vi tvivler, eller slet ingenting forstår eller tror på. Når vi har aflagt vort spejderløfte, selv om det måske er længe siden, har vi imidlertid forpligtet os til at tage stilling til sagen, og vi må søge til vi finder vor tro:

Hvis du har truffet spejdere, der åbent erkender, at de ikke tror på Gud, så er de måske ærligere end de fleste i det spørgsmål, måske hører de netop til dem, der søger og gør deres bedste for at finde en tro og mener, at spejderløftet vil være dem en støtte i deres søgen. — Iøvrigt er det vel hverken din eller min sag at domme om, hvorvidt det for disse „andre“ er en ærlig stræben eller ej, lad os hellere koncentrere os om vores egne bestræbelser på at gøre vort bedste.

Vort korps er et åbent korps

Det er rigtigt, at vort korps er et åbent korps, der modtager spejdere fra alle trosretninger. Spejderbevægelsen er jo en verdensbevægelse, der ikke udelukker nogen på grund af deres religiøse overbevisning, men Baden-Powell har i sit spejderløfte sat troskabsløftet mod Gud som det første, fordi han mente, at mennesker er lykkeligst og stærkest, når de er nået frem til en religiøs erkendelse. Spejderløftet bygger på en kristen moral med hjælpsomhed mod vor næste som noget af det allervigtigste.

Aflægger man sit spejderløfte, lover man altså at gøre sit bedste for at være tro mod den kristne moral, men ikke bare det, man lover at gøre sit bedste for at være tro mod Gud. Har man en sikker tro, er der ikke tvivl om, hvad det betyder. Er man en tvivler, betyder det, at man må søge at finde sin tro.

Red.

Hvad siger spejderbevægelsens stifter om den ting?

Baden-Powell siger i et kapitel af sin bog, „Rovering to succes“, om GUDLØSHED:

Tro på Gud er nødvendigt for at blive lykkelig.

Hvis du virkelig vil bane dig vejen til lykken, må du ikke blot søge at undgå at blive fanget af gudløse humbugmagere, men du må bygge dit liv på Gud.

Det vil ikke sige blot at gå i kirke om søndagen...

Mange mennesker er dybt religiøse uden at vide det...

Ganske kort sagt, du må søge!

For det første at blive klar over, hvem og hvad Gud er, for det andet at få det bedste ud af det liv, han har givet os og gøre det, han ønsker og venter af os, det vil stort set sige, at gøre noget for andre mennesker.

For at nå dette er der to ting, jeg vil anbefale dig at gøre:

Den ene er at læse den vidunderlige gamle bog, Biblen.

— Den anden er at læse den vidunderlige gamle bog, der er skrevet i den fri natur, se i den og lær alt, hvad du kan af de vidundere og al den skønhed, den har til dig.

Og vend så tankerne hen til, hvorledes du bedst kan tjene Gud i den korte tid, du lever det liv, han har givet dig.

Vinteren er på vej med mørke og kulde, og det er blevet lidt tomt og øde i mange af vore skove. Sommerens glade fuglekor blev tavse, og trækfuglene drog sydpå til mildere egne.

Men der blev nogle tilbage i Nordens skove, fugle, der er hårdføre og har indrettet sig efter forholdene, lært sig den kunst at klare sig under de trange kår — og det er slet ikke de mindst interessante. Kommer man i en sådan

← Grønspætten hos myrerne

meget lang tunge. Den lader sig strække ca. 15 cm, og er i spidsen forsynet med små modhager.

Fuglen færdes ofte på selve jorden, og overrasker man den her, farer den op med et skingrende skrig og viser i opflugten sin smukt gulgrønne ryg (hvad der får ukyndige til at snakke om guldpiroler i skoven!).

Grønspætten har sine vaner som alle andre. Den kan hver dag træffes de samme steder på klokkeslæt, og er man blevet lidt fortrolig med dens vaner, kan man, hvis man er forsigtig, få lejlighed til at se den arbejde.

Engang fik jeg den geniale idé at ville fotografere en sådan spætte. Det kostede besvær. Jeg begyndte med at stille mit fotografiapparat op i passende afstand, pænt camoufleret og forsynet med en lang snor til udløseren. Spætten må have haft et skarpt øje for forandringer på dens „arbejdsplads“; lige efter ankomsten, og før jeg fik taget noget billede, fløj den over og satte sig øverst på min opstilling og gav camouflagelassen nogle droje hug. Åbenbart noget forvirret over det løjerlige „hule træ“ gav den et skingrende skrig — og fløj sin vej for den dag.

Der er også liv i de vinterøde skove

AF MANDEN FRA SKOVENE

vinterøde skov, kan man ikke altid være så heldig at se og høre alt, hvad der færdes her. Men der kan være spor efter de andre levende skabninger, spor, der fortæller. Kigger man på skovmyrernes store tuer i granskoven, vil der ofte være adskillige huller og fordybninger at se heri. Nu ved vi jo nok, at de rigtige myreslugere opholder sig under fjerne og fremmede himmelstrøg, og da myrer unægtelig er en særdeles bitter og mager kost, er der grund til at spekulere.

Men der er altså en fugl, som vinteren igennem klarer sig på denne lidet misundelsesværdige kost: grønspætten.

Når det er blevet skraft med fede larver i træernes bark, så går den til myrerne. Ikke for at blive viis, men for at blive mæt. Med næbbet hakker den sig fordybninger ned til de vintersovende myrer — og de ligger dybt på denne årstid — og når den har fået kontakt, bruger den sin lange tunge til at slikke dem op med. Grønspætten har en

Til sidst fik jeg da nogle billeder af grønspætten i arbejde, men på billederne ses kun spættens hale og vingespids, der stikker ud af det gravede hul. Det er ikke særlig interessant.

En vinterdag fik jeg så den idé at anbringe mig ganske tæt op ad en myreture, hvor jeg vidste, der daglig kom en spætte. Jeg dækkede mig med et lagen og mente selvfølgelig, at jeg var godt gemt i sneen. Det var jeg også; spætten tog ingen notits af den nye „forhøjning“ i sneen — men må have haft en sjette sans, for den opholdt sig udelukkende i de huller i tuen, der vendte bort fra mit skjul. Her åd den sig tyk og fed i lækre myrer, medens jeg lå og fros mig en tandbyld til på den frosne jord. En forbigående skovfoged afslørede mig noget senere, da han fandt det lidt mystisk med en mand i sneen under et lagen. Jeg fik ham kun med besvær forklaret, at det var for fornøjelsens skyld, at jeg lå og fros. Han gik hovedrystende sin vej — og det samme gjorde spætten, som fra nærmeste træ havde overvåret begivenheden.

Flagspætten skifter også kostplan om vinteren. Overalt i nåleskovene kan man på jorden finde anseelige bunker af kogler, ofte tusindvis, under et enkelt træ. Kigger man efter, vil man se, at de alle har været på „værksted“, d.v.s., at flagspætten har plukket dem rundt omkring og derpå i næbbet transporteret dem hen til en udvalgt grenspalte, hvor den så kiler dem fast med spidsen opad. Den hugger hårdt ned mellem de enkelte skæl og får fat i det lille

Flagspætten er på arbejde

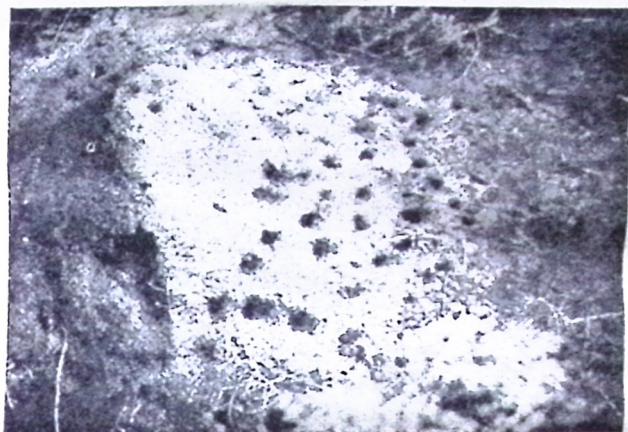
frø, der sidder inderst i koglen, drejer denne, til den er tomt for frø — vipper den „tomme“ kogle ud af spalten, og henter en ny.

Hele den korte vinterdag går på denne måde, for at spættten kan nå at blive mæt. Prøv engang at tage en sådan frisk gran- eller fyrrekogle op i hånden, og se nærmere på den. Den er tung og klæbrig af harpiks og klemmer hårdt om sine frø. Spættens fjer kan da også i vinter-tiden være noget klistrede af harpiks, og de lækate, ildere, mår og ræv eller høge, som er så heldige at fange en sådan spætte, bliver skuffede over stegen; den er omtrent helt uspiselig på denne årstid, da harpiksmagen er gennemtrængende.

Foruden grønspætte og flagspætte har vi en hel række noget sjældnere. Mellemflagspættten, der pudsigt nok kun findes i Dyrehaven og Jægersborg Hegn, den tre-tåede spætte, dværgspættten, gråspættten og endelig den store sortspætte, hvoraf enkelte strejfer kommer til Nordsjælland og i de jyske plantager. Den sidste har voldt telefonselskabet kvaler ved at gennemhakke telefonpæle. Den mærkelige summen, der fra trådene forplanter sig til pælene, har vakt dens nysgerrighed, og for at forvisse sig om eventuel tilstedeværelse af en spændende og forventet smækfed larve har sortspættten hakket sig gennem pælen. Det går stærkt for en fugl med så kraftigt et næb — og når den er nået igennem, har stukket hovedet ud på den anden side uden at finde noget, så har den simpelthen prøvet et andet sted, lige til pælen var odelagt.

Giver man sig af med at undersøge de behandlede kogler eller samle på dem, man finder i skoven, så er det nødvendigt at tænke på, hvordan flere andre, bl. a. egern, mus og korsnæb, også fortærer koglefrø. På billedet er vist en samling kogler, og med lidt træning kan man snart lære at se, hvem der har haft fat på koglen. Korsnæbbene

Kogler behandlede af: A: Egern, B: Egern først, derpå yderst af mus, C: Mus, D: Hak efter flagspættter, E: Bid af korsnæb

En ofte besøgt myretue

flækker selve kogleskællet på langs, gerne medens koglen endnu hænger på plads. Flagspættter hakker uregelmæssigt ned fra spidsen. Mus gnaver skællet løs helt inde, så koglestilken bliver tynd og ret flat. Egern derimod river skællene af, og her bliver stilken flosset.

Som sagt: Selvom de fleste af sommerens fugle er borte, så er der endnu nogle tilbage, og der kommer flere nordfra, som befinder sig godt i vore skove, fordi de kommer fra endnu barskere egne. Der er trods kulde og mørke liv og røre også i vinterskoven. Se selv ad.

En kogle er sat i spalten

SPEJDERHJÆLPEN 1962

rundt i deres distrikt og er et storartet mellemlid.

Man håber en dag at kunne gennemføre en vaccination af alle børn i distriktet mod tuberkulose, difteri og kolera.

★

Det stod i avisen...

Alle aviser meldte om stor aktivitet blandt spejderne.

De Holbæk-spejdere tog gulerodder op i Lammefjorden, og i Viborg pudsede man sko. —

I Dyrehaven kunne man få luftbårne pandekager, her bare:

Fra tidlig morgen til mørkets frembrud bagte spejdere pandekager i Dyrehaven ved Klampenborg-porten,

op til Peter Lieps Hus. Pandekagebagningen, der skete over bål, foregik på det mest virtuose med elegante vendinger i luften, og der var ikke mange blandt de forbipasserende, der kunne modstå fristelsen til at købe nogle stykker.

Pandekagebagningen var optakten til de fire spejderkorps' aktion for at skaffe midler til bekæmpelsen af spedalskheden.

Kløverspejderne var også med i spejderhjælpen!

Nogle blinde spejdere i en nyoprettet trop på Blindeinstituttet på Refsnæs bad om at måtte være med; de bagte kager, som de solgte til lærere og elever på skolen, og arbejdede kr. 30,25 sammen.

Spejderhjælpen 1962

har i vort korps nået kr. 113.218,20, et resultat, vi siger hver enkelt af jer TAK for.

Korpskontorets medarbejdere har hver dag glædet sig over girokontoens støtte stigning; tilmed véd vi, at toppen ikke er nået, da vi endnu ikke har fået alle listerne retur.

Rigmor Schiødt

I fjor gav Spejderhjælpen 300.000 kroner i alt (fra alle 4 korps).

Erik Østergaard, der er medlem både af Red Barnets og Spejderhjælpens bestyrelse, fortæller, at spedalskhedsarbejdet i Indien til nytår bliver udvidet. Man er ved at bygge et hospital derude. Der vil i det nye år blive sendt endnu en sygeplejerske ud sammen med en fysioterapeut. Flere danske kommer ikke ud foreløbig. Man bygger på samarbejde med indere. I øjeblikket uddannes en del, „para medical workers“ kalder man dem, de får en ni måneders uddannelse. De udstationeres i landsbyerne, som de tilser. De kører på cykel

Blanke sko og et strålende resultat: 249,67 kr. til Spejderhjælpen

Akelapatruljen, 2. Viborg, sørgede for, at Viborgerne gik med blanke sko i Spejderhjælps-ugen. Med skødeskind og sværte, knofedt og højt humor pudsede de mange penge sammen. Viborg Folkeblad har her fanget et glimt af Osvold Helmuth, der bliver blanket af til et godt formål.

INTERNATIONALT

Tropslejr i Finland

28 spejdere fra 2. Holte trop besøgte i sommer Holtes venskabsby Elsenäs i Finland.
Her fortæller Karen om besøget.

Drengespejderne i Holte var sidste år i Finland, og gennem dem kom vi i forbindelse med de finske pigespejdere.

Vi rejste fra København den 23. juli — meget fint med sovevogn helt til Stockholm, hvortil vi ankom om formiddagen, og da vi først skulle videre ved halvsvytiden om aftenen, var der masser af tid til at se på byen. Vi havde en guide til at vise os rundt, og vi fik set både stadshuset, slottet, domkirken og skansen. Kl. 18 gik vi ombord på „Bore“, som sejlede os til Åbo, og hele natten tilbragte vi på en gang, hvor folk travede forbi os. I Åbo ventede toget, der var reserveret en hel vogn til os, og snart var vi i Elsenäs, hvor finnerne ventede os med en bus, som kørte os ud til lejrpladsen, ca. 9 km uden for byen. På lejrpladsen var alt lagt til rette. Der var lavet mad og gravet „trine“ — Hollywood kaldte de det — vores materiel var bragt ud til lejren, det eneste, der manglede, var en flagstang til det danske flag, den rejste vi selv. Vi lå i lejr i 10 dage i en skøn natur lige ud til skærgården. Vi lærte finsk lejrlev — de laver mere solide lejrarbejder, end vi gør her. Finnerne var meget imponerede af vores pæne påklædning — selv var de iført cowboybukser og sweatere selv til parade. Kun de to, der højeste flag, var i uniform. Efter lejren var der privat indkvartering i 5 dage. Vi blev modtaget meget hjerteligt. Vi var på udflugt til Raseborg, en gammel slotsruin, og Hango, vi var på skærgårdssejls og spiste på en lille ø, vi så Elsenäs by, vandtårnet, bryggeriet, trykkeriet og mange andre ting. Finnerne var meget gæstfrie og hjertelige. Til næste sommer kommer de til Danmark, hvor de skal deltage i Molléa divisions lejr i Rold Skov, og så

Teltlejren ligger lunt og godt et stykke oppe i skoven.

Billedet er taget under Holte-pigernes besøg i Ekenäs en dag, da man besøgte byen. 2 finske og 2 danske spejdere i samtale.

håber vi, at vi kan gøre gengæld. Spejderne var svensk-talende, så vi havde ingen sprogsværligheder.

Vi vil længe mindes vores besøg i Finland — et dejligt land at rejse i.

Det var alle tiders tur.

Karen

Venner af Our Chalet

En nydelig lille tryksag er udkommet, „Friends of Our Chalet“, venner af Our Chalet, hedder den. I pjecen står der, at verdenspigespejderchefen i 1946 foreslog dannelsen af denne lille forening af venner af Our Chalet. En ven af Our Chalet er en, som vil gøre medlemmer af spejderbevægelsen interesserede i Our Chalet, og få dem til at holde ferie der.

Medlemmerne støtter Our Chalet ved en årlig gave på mindst 5 kr. Til gengæld vil enhver VEN AF OUR CHALET modtage et brev med nyt fra Our Chalet og thinkingdayhilsener...

Hvordan bliver man så medlem af F.o.O.C.? — Ved at skrive et 20 øres brevkort til Helga Engberg Lind, Soro.

POSTBOX

En australsk blåmejseforer vil meget gerne i forbindelse med en dansk. 2 blåmejseskuld, ligeledes fra Australien, beder om danske adresser. Hvem har lyst?

Mon der er en dansk gildebroder, som læser „Postboxen“? En gildebroder fra Cape Town, som er socialt interesseret, vil gerne korrespondere med en ligesindet.

Dersom I aldrig har fået svar på jeres breve til henholdsvis Indien, Japan og Spanien — så lad mig det vide.

Fromse

2. del:

REGNBUENS REJSEROUTE NR. 2

Denne gang tager vi ud og besøger nogle af de delegerede.

Vor rejse starter på den sydlige halvkugle i et stort land.

Bropillen står i den tidligere hovedstad, der ligger omtrent, hvor den sydlige vendekreds skærer 42 grader v. l.

De delegerede er ved at pakke, og i deres kuffert bliver der lagt nogle små poser med , landet, vi besøger, er det land, der høster mest af det i hele verden.

Spørgsmål 1: Hvad hedder byen?

Spørgsmål 2: Hvad har de delegerede i poserne?

Så går rejsen mod nord. Vi passerer ækvator, og bropille nr. 2 står et sted syd for, hvor 100 grader v. l. krydser 20 grader n. br.

Her tager vi til — —, det for os fjernest beliggende af de tre internationale samlingssteder. Det blev officielt indviet i sommeren 1957, og vi får at vide, at der allerede har været flere danskere på besøg.

Naturen her er meget fremmedartet, der vokser mange store kaktus.

I dette land har man verdens største produktion af et metal, som vi regner med, at I næsten alle har smykker af.

Spørgsmål 3: Hvad hedder det internationale samlingssted?

Spørgsmål 4: Hvad betyder det på dansk?

Spørgsmål 5: Hvilket metal er det, landet har en stor produktion af?

Vi rejser nu videre mod nord, rejsen foregår med flyvemaskine, og vi kan tydeligt se, hvornår vi passerer grænsen mellem det land, vi netop har besøgt, og landet vi nu er på vej til, grænsen dannes nemlig af en flod.

Da vi lander, får vi at vide, at de spejdere, vi vil besøge, netop fejrer deres korps' 50-års jubilæum. Bropille nr. 3 står i regeringsbyen, hvor vi benytter lejligheden til at se, hvor præsidenten bor. Bagefter aflægger vi et besøg i landets største by, for at vi der kan se og høre lidt om FN.

Spørgsmål 6: Hvad hedder grænsefloden?

Spørgsmål 7: Hvad hedder præsidenten?

Spørgsmål 8: Nævn 3 underafdelinger inden for FN, og fortæl hvad de arbejder med.

Bropille nr. 4 står i verdens største ø. Vi bliver modtaget af piger klædt i særprægede dragter — de taler til os på dansk og fortæller os, at de driver spejderarbejde omtrent, som vi gør, de bærer samme uniform og tager de samme prøver, som vi gør.

Spørgsmål 9: Hvad hedder støvlerne til deres folkedragt?

Nu nærmer vi os Danmark og dermed Nyborg Strand, men vi foretager en sidste mellemlanding for at besøge endnu en ø. Bropillen står, hvor 65 grader n. br. skærer 20 grader v. l. Spejderne her fortæller, at de ikke har så megen lejlighed til at drive lejr sport på grund af deres klima. Inden afrejsen har vi lige tid til at se nogle af de varme springkilder, der findes i landet, og spejderne fortæller os, at man benytter vandet til opvarmning af husene.

HVAD ER EN REGNBUE?

En regnbue fremstår på baggrund af solbeskinnede, faldende regndråber. Den sædvanlige regnbue har farverne i en bestemt orden med rødt yderst og violet inderst, men udenfor ses ofte en biregnbue med farverne i modsat orden. Tidligere antog man, at regnbuen opstod ved solstrålernes brydning og tilbagekastning i regndråberne, senere undersøgelser har vist, at fænomenet beror på lysets bøjning.

(Fra mit leksikon)

★

Spørgsmål 10: Hvad hedder den største springkilde i landet?

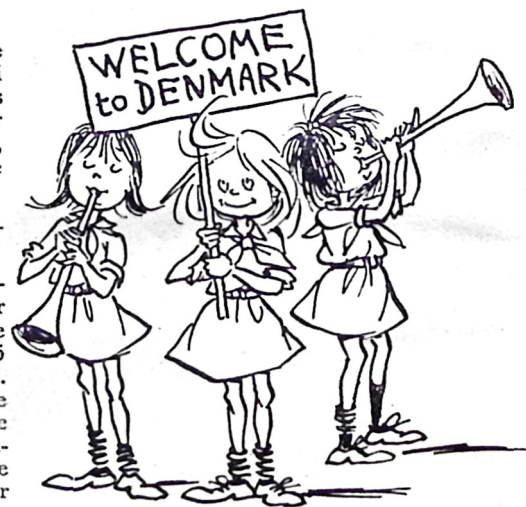
Ja, så er vi hjemme igen, og vi kan glæde os til at få besøg til sommer af førere fra de lande, vi har „besøgt“.

Imens vi venter på deres ankomst, skal I prøve at lave et kort over denne måneds rejserute, og samtidig skal I svare på de 10 spørgsmål.

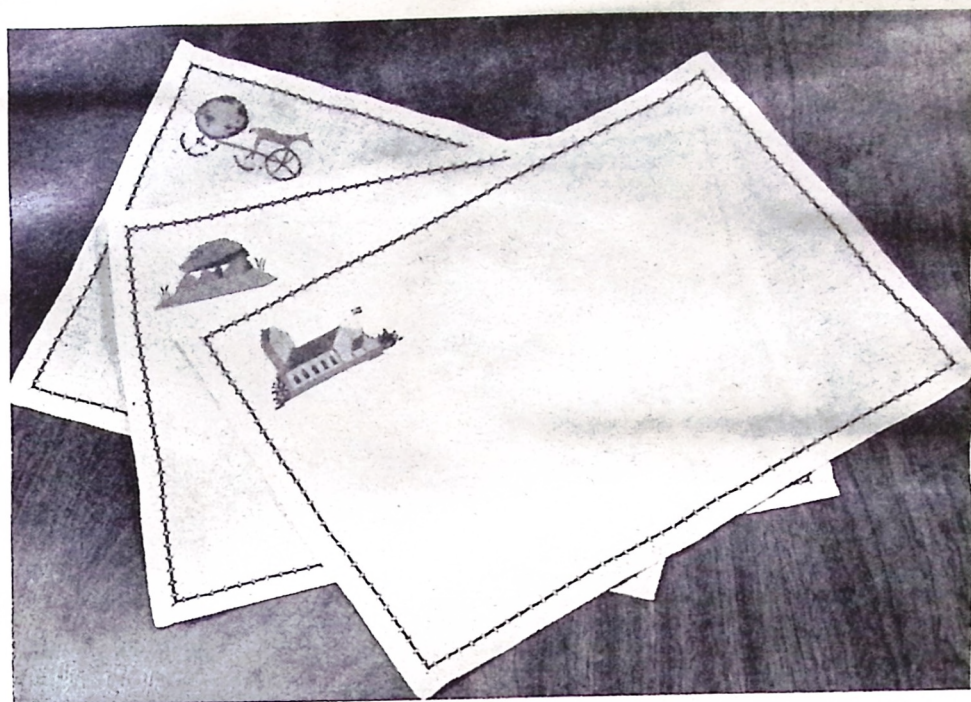
God fornøjelse!

Løsningen på rejseopgaven sendes til: Tilde Ramsby, Ordrupdalvej 34, Charlottenlund, senest den 4. januar 1963.

Alt skal mærkes med: patruljens navn, troppens navn og hjemsted, division og korps.

Tinka i Council Fire

„REGNBUENS“ HAND- ARBEJDS- OPGAVE Nr. 2

Som I kunne læse i sidste nummer af „Pigespejderen“, var der også 4 dækkeservietter at sy til vore konference-gæster næste år, og materialerne dertil har I fået med i pakken fra depotet i sidste måned.

I denne omgang skal I imidlertid kun sy 2 servietter, den ene med solvognen, som I får mønstret til denne gang; den anden med lystestagen og emblemerne, som I fik mønstret til i oktoberbladet. Se skitsen side 153.

Der skal *ikke* stå „Danmark“ neden under lystestagen, det er kun, hvis mønstret bliver brugt til folderen, vi broderer bogstaverne under motivet.

Borten, som I også får mønstret til, skal bruges til alle fire dækkeservietter.

Inden I begynder at brodere, må der *kastes* over servietternes kant hele vejen rundt for at undgå, at det løst vævede stof trevler ud. Vi skulle jo nemlig gerne kunne udnytte servietternes størrelse fuldtud og få et ensartet resultat fra hele landet.

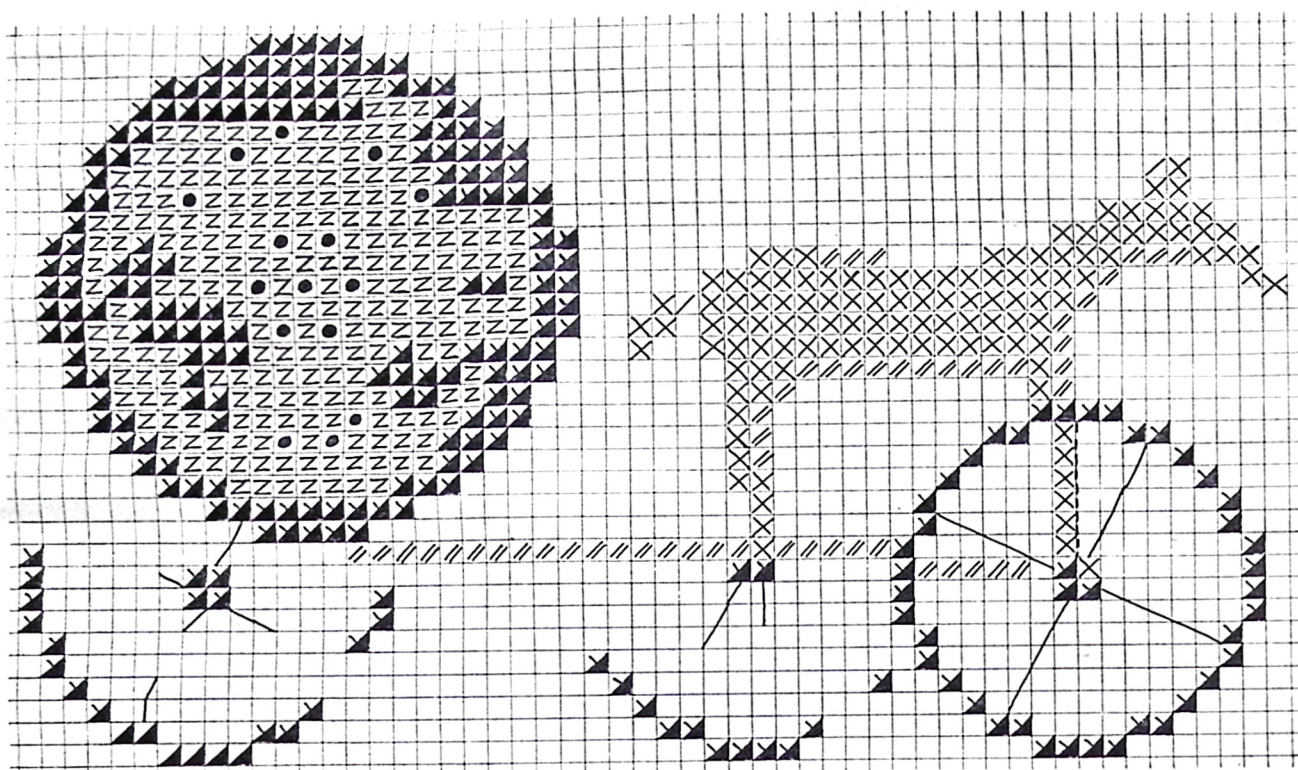
Derefter er I parate til det egentlige arbejde. Tæl 36 tråde ind fra venstre og 38 ned oppefra. Her be-

gynder I borten og gå så i øvrigt frem efter tegningen (36 tråde op til kanten efter at borten er syet).

Korssting syes fra venstre mod højre, alle understing først. Hvert understing går på skrå over 2 tråde, fra nederste venstre hjørne til øverste højre. Oversting syes på tilbagevejen, og korsstingene er færdige. På denne måde bliver resultatet også pænt på vrangen, hvilket vi tager hensyn til ved bedømmelsen. Det egentlige motiv tælles ind på rette plads (undskyld, det var vist en overflodig bemærkning).

Sømmen på den færdige serviet: pil forsigtigt de „kastede“ sting i kanten op; buk først 4 tråde om, dernæst 16 tråde og som usynligt langs den broderede bort. Hjørnerne bliver pæneste og holder bedst uden alt for kunstfærdige indsnit. Lav hjørnerne helt enkelt som på et almindeligt hvidt lommestørklæde. Prøver I med skrå indsnit, siger „Håndarbejdets Fremme“, som har hjulpet os med disse opgaver, vil det „tutte“ i vask og strygning, og det holder ikke.

God fornøjelse!

GRØN	10	XX
GUL	47	ZZ
ORANGE GUL	53	••
OLIVENGRØN	212	/
GUL GRØN	26	///
MØRKEBLÅ	202	XX

Stikkesting ↑
Korssting ↑

PAPIRSSERVIETTERNE

De vågne af jer har i „Pigespejderne“ set, at I blev opfordret til i sommer at samle og presse blomster til senere brug. Her er endelig opgaven:

På Nyborg Strand vil vi gerne kunne pynte nogle pæne borde med smukke servietter, og vi ønsker fra hver deltagerpatrulje 5 papirsservietter. Størrelsen er underordnet, blot de 5, I laver, har samme størrelse. Vi skal bruge dem ved forskellige lejligheder, så både små og store kan bruges. Servietterne dekorerer med pressede blomster i det ene hjørne.

Er I så uheldige, at I ikke har set opfordringen om at samle blomsterne, finder I nok selv ud af en løsning.

Blomsterne limes på med stor forsigtighed; anvend samme slags lim, som I brugte til folderne, og brug den meget beskedent for at undgå klatter.

PLAKATEN

En af komitéerne har udbedt sig små plakater til udsmykning af Nyborg Strand. Vi beder jer lave én plakat pr. deltagerpatrulje i størrelsen ca. 30 cm × 43 cm.

Emnet: MIN HJEMSTAVN fremstilles med plakatfarver, og så enkelt som muligt, da det ellers bliver umuligt at se på afstand, hvad plakaten forestiller.

LØSNINGER

Løsningen på rejseopgaven plus plakat og papirsservietter sendes til Tilde Ramsby, Ordrupdalv. 34, Charlottenlund, senest den 7. januar 1963.

De to dækkeservietter indsendes til Tilde Ramsby, Ordrupdalv. 34, Charlottenlund, senest d. 1. februar 1963.

Alt skal mærkes med: patruljens navn, troppens navn og hjemsted, division og korps, samt, for gavernes vedkommende, et kort med hilsen fra patruljen til modtageren.

DU er vel også i fuld gang med landspatruljekonkurrencen?

SENIORSPALTER

Se her!
Seniorspejdere

Indbydelse fra U.S.A.

*Udveksling med 2 amerikanske
pigespejdere*

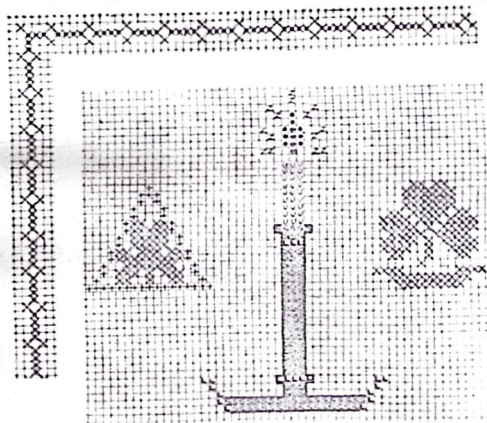
De amerikanske pigespejdere indbyder 2 danske pigespejdere i alderen 16–18 år samt 1 voksen fører til at besøge USA i ca. 6 uger i sommeren 1963 (slutningen af juni – begyndelsen af august).

I samme tidsrum vil 2 amerikanske pigespejdere + 1 fører besøge de 4 nordiske lande.

Indbydelsen dækker: gratis rejse med SAS-fly, rejse fra ankomststed i USA til det spejderdistrikt, der skal være vært for gæsterne, syge- og ulykkesforsikring under hele turen. Opholdet vil finde sted i spejderhjem og i lejre.

Deltagerne skal selv afholde udgifterne til: pas, visum, lægeundersøgelse, vaccinationer og andre nødvendige forberedelser, rejse fra deres hjem til afrejsebyen (antagelig København), personligt udstyr (sovepose skal ikke medbringes), personlige fornødenheder under rejsen samt lommepenge.

Fra hvert af de to danske korps skal udvælges 1 deltager.

For at komme i betragtning må ansøgere opfylde følgende betingelser:

1. være fyldt 16, men ikke fyldt 19 år den 1. juni 1963.
2. være et aktivt og dygtigt medlem af sin trop eller gruppe.
3. være i besiddelse af et godt helbred, hvilket inden afrejsen skal bekræftes ved en lægeerklæring, samt være villig til at underkaste sig de vaccinationer, der måtte kræves.
4. være i stand til at føre en samtale på engelsk.
5. være villig til at følge det program, der vil blive lagt for deltagerne.
6. være villig til at underskrive en skriftlig aftale om turen, denne aftale skal tillige underskrives af deltagerens forældre samt af korpset.
7. være indstillet på at fortsætte som spejder i mindst 2 år og være parat til at fortælle om sine oplevelser og erfaringer på turen.
8. være 1. kl. spejder og have erhvervet mindst 2 duellighedstegn inden for gruppen „Internationalt“.
9. være villig til at besvare 2 skriftlige opgaver samt (i februar 1963) at deltage i en udtagelses-weekend.

Ansøgning skal anbefales af fører og divisionschef. Skema rekvireres fra Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense, og indsendes til samme adresse inden 15. december.

Samtidig med ansøgningen skal indsendes skriftlig besvarelse på engelsk af 1. opgave:

„Tell about the activities of your patrol, group or troop during 1962.“

Besvarelsen må højst fylde 4 sider (format, standard A 4) og skal være skrevet så tydeligt som muligt. Må gerne illustreres.

Radioudsendelserne

I serien „Vi lægger op til debat“ fortsætter Danmark Radio med følgende udsendelser, som kan indgå i modeprogrammet.

Onsdag den 9. januar 1963 kl. 20.20–21.00: „Foreningen til foreningernes bevarelse.“ – Debat om foreningsformerne og deres eventuelle fornyelse.

Onsdag den 6. februar 1963 kl. 20.20–21.00: „Her kan vi mødes, og her må vi skilles.“ Formændene for de politiske ungdomsforeninger mødes i en drøftelse af specielle ungdomsproblemer i den aktuelle politiske debat (boligmangel, uddannelse etc.).

Onsdag den 6. marts 1963 kl. 20.20–21.00: „Sagen: Det Offentlige contra Adam Homo jun.“ – Ungdommen sætter „Det Offentlige“ på anklagebænken og forsvareren fører vidner.

Onsdag den 10. april 1963 kl. 20.20–21.00: „??.“ Denne udsendelse står åben for forslag fra interesserede foreninger, idet radioen stilles til rådighed for netop det emne, ungdomsorganisationerne foreslår taget op til debat.

Forud for hver udsendelse udsender radioen en pjecce med omtale af udsendelsen og instruktion.

Pjecerne kan rekvireres på korpskontoret i København eller ved skriftlig henvendelse til Danmarks Radio.

Radioen har endvidere startet en studiekreds: Vi bygger en by.

Udsendelserne kommer hveranden onsdag kl. 16.20 i tiden 10. oktober–23. januar.

Studiegrupperne indbydes til at deltage i en idékonkurrence om en byplan for en by på 10.000 indbyggere, hvor børn og unge skal befinde sig godt. Studiekredsene skal altså betragte sig som byplansudvalg, der har ret til at konsultere sagkyndige og naturligt vil oprette underudvalg til varetagelsen af opgaver som opmåling, modelarbejder, tegning etc.

„Byplansudvalgene“ vil få tilsendt materiale fra Danmarks Radio, og det udsendte materiale kommenteres i udsendelserne, og der bringes glimt fra gruppernes arbejde.

En dommerkomité bestående af radiofolk og repræsentanter fra Danske Arkitekters Landsforbund vil bedømme byplansforslagene og de 10 studiegrupper, hvis forslag premieres, indbydes til hver at sende 3 delegerede til et tre-dages møde i fastelavsferien, hvor præmieoverrækkelsen finder sted, hvorpå forsamlingen deles i tre arbejdsgrupper, der hver for sig — med sagkyndig bistand — udarbejder et realistisk byplansprojekt.

Disse tre nye byplaner udsendes derpå til samtlige studiekredse til diskussion og afstemning, hvorpå den endelige præmieoverrækkelse finder sted i et week-end-møde sidst i marts i radiohuset.

Danmarks Radio gør iøvrigt opmærksom på serien: Optrædelsens kavalkade, som kommer sidste onsdag i måneden kl. 16.45. Udsendelser, som glimrende kan indgå i modeprogrammet og give et godt oplæg til diskussion.

Hvad siger I?

I et divisionsblad fandt jeg dette:

En ung pige skrev i et svensk tidsskrift:

I vor tidsalder er hjemmet blevet en materiel institution. Far og mor, som i sig selv har hjemmet — som er hjemmet — dem ser vi sjældent noget til. Det drejer sig om penge og atter penge.

Hvad er tilbage, efter at enighed og kærlighed er taget væk? Idel tomhed. Hvor findes autoritet? Ingen steder.

Og vi er unge og splittede — vi famler os frem gennem livet een dag ad gangen — en dag, der er lang som en evighed.

Vi snubler og famler og falder. Ingen hjælp er der at få. Overalt skynder mennesket sig med øjne stive af griskhed. Tid er penge — penge er angst.

Far arbejder, far må tjene penge, penge, penge. Hvem når at hjælpe os, når vi falder — vi nutidens ungdom med gedigne hjem — med bil, fjernsyn og sommerhus?

En mor skrev i et norsk blad:

Støt og stadig bliver vi tudet ørene fulde af ungdommens klageråb: „Hvad skal vi gøre? Hvor skal vi gå hen?“

Jeg kan komme med nogle forslag: Gå hjem!

Mal dorene. Slå græsplænen. Puds vinduerne. Lær at lave mad. Skur et par gulve. Byg en båd. Få dig et arbejde!

Jeres forældre skylder jer ikke adspredelse og underholdning. Jeres by skylder jer ikke muligheder for at få tiden til at gå. Verden skylder jer ikke noget som helst!

Det er jer, der skylder verden noget. I skylder den jeres tid, jeres energi og jeres evner!

Giv en håndsrækning, hvor I kan. Besøg de syge. Hjælp den, der trænger.

Og når I har gjort det — og ikke er alt for trætte — så læs en bog!

Hvad siger I? — Indlæg modtages meget gerne!

- bedre end nogensinde!

SPEJDERJUL 1962

28 sider samt Nøddeknækkeren: 8 sider

Artikler og fortællinger:

Dronning Ingrid fortæller om eventyrlandet Thailand. Fotos: Allan Moe.

Vi holder jul i Afrika med Gurli Vibe Jensen.

Ubrydeligt kammeratskab. En spændende fortælling af kaptajn Ejnar Mikkelsen. Illustrationer ved Alex Secher.

Festlige figurer. Flemming Bau laver figurer, tegner og fortæller.

Hvor er vi, og hvad er klokken? Paul Bergsøe fortæller om stjerner og lysår.

Floktidende. 2 festlige sider, hvor Annesofie Hermann fortæller og Thora Lund tegner.

Latin for tåber. En fornøjelig skolehistorie med tegninger af Jensenius.

Endvidere: Spejderhumor — Lejrbålsdigt — Papirklip for fingernemme m. v.

NØDDEKNÆKKEREN

opgavesamling ved Per Illum. Der er 10 spændende opgaver for spejdere og 6 fornøjelige opgaver for mejser, smutter og ulveunger og i alt 222 præmier.

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af mange glade bladlus

HVEM SPISER HVEM?

Vi har modtaget et læserbrev:

Til redaktøren!

Angående den sidste bemærkning på side 111 i spejderbladet, om at mariehøns spiser bladlus.

Det kan da kun være en spøg. Så vidt jeg har lært, spiser mariehøns netop ikke bladlus, men nærmest dyrker dem i småkolonier for at æde deres ekskrementer. Mit svar på spørgsmålet må altså blive nej. Hanne

Kære Hanne!

Du tror for godt om mariehønsene – se selv i Salmonsens – både som voksne og larver æder de os. Vi har mistet mange slægtninge på denne triste måde.

Hilsen

Bladlusene

Kære Hanne!

Det er mig, der lever af at tomme bladluse-triner bl. a.

Kærlig hilsen

Myren

HVEM SPISER SÅ MYRER?

Det gør jeg – se selv side 146!

Peter Grønspæt

Glædelig jul
ønsker
bladlusene
og redaktøren

GAMLE VEJRPROFETIER

November:

Når det sner på allehelgensdag, er det klogt at holde pelsen parat, og hvis løvet endnu ikke er faldet af træerne, bliver det en langvarig vinter. Er det stjerneklart i denne måned, kommer der megen vinterkulde, hvorimod megen fugtighed giver en let vinter og meget græs på engene det kommende år.

December:

Er vejret fint i den første adventsuge, varer det ved lige til jul. Omvendt holder vind og regn i advent sig længe ud over tiden. En kold, sneryg december lover et frugtbart år og en god sommer. Det hed i gamle dage: „Selv sandet jord vil da duge bondens bord“. Østenvind i julemåneden er ikke godt for de syge, og regn på en 1. juledag er et næsten sikkert løfte om, at solen ikke vil komme rigtigt frem i fire uger.

☆ ☆ ☆

Munterhed gør yngre. Den, der vil se ung ud, skal le meget og hjerteligt.

☆ 155 ☆

Løsning på spejderkrydsen fra aug.-sept. bladet:

LØFTE M
A I OMA
ARKÆOLOG
RO NU SE
B ISRAEL
ELM ELSI
NAIN G

Vinder blev: Mari-
anne Krejbjerg, Vej-
leved 43, Grindsted.

Løsning på månedens logograf fra aug.-sept. bladet:

Lejr - pejs - leg - reb - jod - lom-
me - spejderlommebog.

Vinder blev: Hanne Holm Nielsen,
Højbo, Rolfsted pr. Ferritslev.

— Begge har fået 1 bog tilsendt. —

Rettelse til løsningen i oktoberbla-
det.

Løsningen på junibladets spejder-
kryds havde en fejl i øverste linie.

Det skulle være I L A A E A P.

Undskyld!

☆ ☆ ☆

HAR DU „FANGET“ EN FORKØLELSE —

Ved de undersøgelser, som i mange år har stået på i Harvardhospitalet i Sydengland, har man ganske vist ikke fundet nogen universallvaccine, men dog fastslået visse kendsgerninger, nemlig:

A t det har vist sig umuligt at gøre nogen forkoledede ved at udsætte dem for kulde og for at blive våde.

A t det ikke synes at spille nogen rolle, om man har eller ikke har polyper eller mandler.

A t virus'erne har svært ved at overleve, når blot ens lommestørklæde er tørr.

A t man smitter allerede 24 timer, før de første symptomer viser sig.

Det, der vistnok betyder mest, er forholdet mellem luftens fugtighedsgrad ude og inde, og det er navnlig den tørre luft indendørs, som fremmer forkølelser.

Bladanmeldelse:

AMERICAN GIRL

AMERICAN GIRL

„Cure for the boy-shy“
„How is your eye-appeal?“
„Fun diet for weight watchers“
„Sun-and-surf fashions“

...der er spændende ting på omslags-spisesedlerne på *American Girl* — et månedsblad, som Girl Scouts of the USA udgiver.

Som det vil fremgå af smagsprøverne, er det ikke udelukkende spejderstof, bladet beskæftiger sig med. Men denne omtale skal hverken opfattes som en opfordring til redaktøren om, at „Pigespejderne“ bør lægge kursen om, eller som en selvbehagelig konstatering af, at vi herhjemme er meget mere „rigtige“ spejdere. Så er det sagt.

American Girl udgives som nævnt af pigespejderne, men henvender sig til en videre kreds, det er snarere et teenageblad med spejderstof i — og det er der hver gang.

Mindst én lang artikel om spejderarbejde — og en fast rubrik med spejderstof fra „All over the map“.

Men der er meget, meget andet: filmstof, grammofon-nyt og noveller (med kærlighed i!).

Der er brevkasser både for skønheds- og hverdagsproblemer — her er et par smagsprøver:

Først skønhedsbrevkassen:

Spørgsmål: Jeg har så tit hørt, at æg gør ens hår både glansfuldt og sundt. Mit spørgsmål er: hvordan vasker man selv hår i æg? Jeg er helt syg for at prøve det!

Svar: Hvis dit hår er tørt og spaltet, vil æg gøre vindundere med det. Hvorfor? Fordi æg indeholder to vigtige bestanddele: kolesterol og lecithin, som begge modvirker hårets tørhed. Du kan gå to veje — enten købe en færdig ægshampoo af friske æg og bruge den efter anvisningen — eller du kan lave din egen shampoo ved at piske et æg og tilsætte $\frac{1}{4}$ kop vand. Når du har vasket og skyllet håret almindeligt, holder du langsomt æggeblandingen i håret og masserer hår og hovedbund et par minutter. Skyl så — men pas på! Skyllevandet må aldrig være mere end lunkent — ellers risikerer du at få en omelet oven i hovedet!

By Nancy Davies

What's on your mind

Blandt „hverdagsproblemerne“ er denne fundet:

Spørgsmål: Min veninde og jeg begyndte sidste år på en ny skole. I begyndelsen følte vi os naturligvis noget fortabte, så vi hang på hos

den første, vi mødte — en pige fra et asiatisk land. Siden da har hun fulgt os overalt.

Vi kan ikke engang spise lunch uden hende. Det ville ikke være så galt, hvis hun for det første ikke var så tavs, at hun kun siger noget, når vi spørger. Og desuden lugter hun ubehageligt. Hun kunne bestemt finde nogle andre! Vi er enige om, at vi ikke bryder os om at have hende hængende, men hvordan får vi gjort hende det klart?

Svar: Du har robet dig selv, Mary, og jeg er bange for, at du ikke vil bryde dig om min „hjælp“. Ifølge

dig selv var denne pige god nok, da I folte jer nye og usikre, men besværlig, da I folte jer hjemme. For at sige det rent ud, synes du ikke, at du og din veninde lyder lidt utaknemmelige og snobbede? Når man, som hun, kommer så langt borte fra, hvor meget og meget er anderledes, har hun sikkert været glad for jeres venlighed — idet hun ganske givet har opfattet jeres vestlige måde med at komme i hurtig kontakt som et venligt tegn på interesse. Hendes rolige væsen, som får hende til at virke tavs, skyldes en anden opdragelse og kultur. Denne tilbageholdenhed er noget som lærere og medstuderende kan hjælpe til at ændre.

Mange steder i verden er deodoriserende midler, som vi her er så vant til, ikke almindelige. Selv i Europa lærer mange unge piger ikke at fjerne hår under armene eller bruge lugtfjernende midler. Du må huske, at der er meget, der virker helt fremmedartet for de udenlandske studerende, der kommer til Amerika. I søgte hendes selskab, da I var nye, nu er det jeres tur til at tage hende med. Jeg er sikker på, at det kun er tankeløshed, der fik jer til at vende ryggen til hende det sekund, I folte

jer på sikker grund, og at I inderst inde vil gøre alt, hvad I kan for at fremme internationale venskaber."

Der er også læserbreve — „A Penny for your thoughts" — og en side „For You" er åben for kunstneriske bidrag: tegnede, fotograferede eller skrevne, både poesi og prosa.

En særlig spalte modtager selvvalgte vittigheder — og belønner de offentliggjorte med 1 dollar.

Mary Lynn har lavet denne:

Spåkonen: Deres hånd siger, at De vil være fattig og ulykkelig til De er 40 år gammel!

Debbie: (spændt) Og hvad så?

Spåkonen: Så er De blevet vant til det!

Der er hobbystof for håndsnu, både hvordan man laver modelmøbler og farveklip af frimærker (jeg tør ikke vise eksempler på det sidste, vi samler jo frimærker til andet brug!) — og „Grønærtens guf" er her over flere sider og i farver.

Man kan også lære at rulle sit hår op over balluncurlers og få magisk glimt i øjet, samt klæde sig rigtigt på og planlægge sit første selskab.

Og så er der annoncer . . for sko og skrivemaskiner, for BH'er og kattemad, Coca-cola og neglelak — det er der alt sammen.

And everywhere that Santa looked he saw the merriest of girl scout gifts!

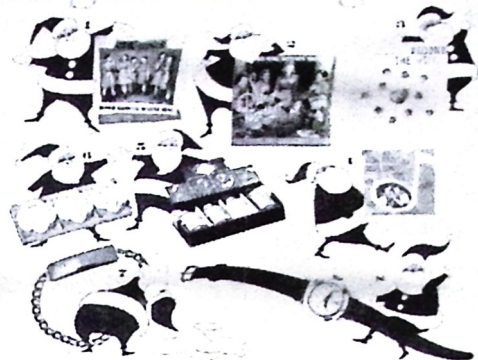

Illustration by [illegible] for the Girl Scouts of the U.S.A. - Girl Scout Equipment Store, New York, N.Y. - Girl Scout Equipment Store, New York, N.Y.

Det er jo en betydningsfuld forbruger-kreds, man henvender sig til — og konkurrencer med præmier som en Ford Galaxie Convertible eller et scholarship på 5.000 dollars slår øjensynligt ikke nogen af pinden.

Måske en smule ubehagelige virker de store annoncer, der lover præmier og kontanter til dem, der „så let som ingenting" kan videresælge julekort, brevpapir, evighedsblokke og blomsterfrø til familie, venner og værgeløse naboer.

For at forhindre rasende læserbreve fra USA-berejste må jeg hellere ile med at tilføje, at flere af de averterende firmaer fremhæver, at mange organisationer gennem et sådant samarbejde har været i stand til at rejse kirker, hjælpe klubber og meget andet godt.

American Girl er et blad, man — skont langt over teenagerstadiet — læser med fornøjelse. Redaktoren har i hvert fald haft det største besvær med at fravriste mig den bunke, hun letsindigt overlod mig til gennemsyn.

Man lærer noget om USA ved at dykke ned i et sådant blad, og selv om meget er fremmed, er der en frisk tone og lige-på-stil, der gør, at langt det meste kan man lide. N.

Patrulje- HJØRNET

PATRULJESNAK - OG SAMTALE

Mange ting har i tidernes løb forandret sig indenfor spejderarbejdet, men patruljesystemet har vi stadig, fordi det indeholder noget meget værdifuldt.

I patruljen findes der 6-8 spejdere, og disse har al mulig chance for rigtig at lære hinanden at kende, og netop dette er en af patruljens vigtigste opgaver. Hvis den mindste enhed indenfor DDP var troppen, så ville der ikke være mulighed for den samme kontakt, og arbejdet og vi selv ville måske blive for ensartede.

Nok har vi ens uniform, er ens uddat, simpelthen fordi moderne ingen modeopvisning skal være, og fordi vi alle rent socialt skal være ligestillede, men dette er absolut ikke ensbetydende med ensretning indadtil. Tværtimod, det er tanken, at vi skal udvikles til enkeltpersoner med hver sine meninger og teorier, med et fint ord: individualister.

Og det er her, patruljen kommer ind i billedet, for det er i patruljen, vi kan lære hinanden og hinandens meninger at kende, f. eks. gennem samtale.

Prøv at se på ordet „samtale“! *At tale sammen!* Det er noget, mange moderne mennesker har glemt. Kineserne ligefrem dyrkede samtalen, fordi de mente, at det var en af de bedste kilder til lærdom, og det er det samme, vi skal gøre i patruljen. Vi skal *samtale* om tingene, ikke blot snakke om, at læreren var så og så sur i dag, men om vore planer og indstilling til ting i dagligdagen.

Patruljesystemet har en af sine største betydninger igennem, at vi lærer hinanden at kende og oplever kammeratskabet og giver hinanden noget.

Verden af i dag har brug for individualister, og det har vi alle en chance for at udvikle os til. *Jebbe*

Nordisk patruljeopgave

Kære patruljer i Danmark, Finland, Sverige og Norge!

Der er mange spørgsmål, der møder os i det daglige liv, som vi trænger til at tænke over i fællesskab — og forsøge at finde en løsning på.

I denne spalte vil vi gerne præsentere — nu og fremover — en del af disse problemer, som har betydning ikke bare for spejdertroppene, men for hele samfundet.

Vi vil bede jer om at tage spørgsmålene frem til et patruljemøde, og så sende jeres svar til redaktoren inden den 1. januar.

Vi vil prøve at få de bedste svar frem fra de nordiske lande, så I også kan få dem at se.

Værsgod, her er spørgsmålene — redaktoren venter jeres svar — patruljevis — inden den 1. januar. — Mrk. kuverten: Patruljeopgave.

- 1: *Tænk over, om I kender en jævnaldrende, som bliver sat udenfor, fordi hun opfører sig dårligt.*
- 2: *Forsøg at sætte jer i hendes sted og find ud af, hvorfor hun er, som hun er.*
- 3: *Diskuter i patruljen, om der findes nogen måde at hjælpe hende på.*
- 4: *Skriv ganske kort, hvad I er kommet frem til, og hvad I eventuelt vil gøre.*

Dette billede får mig til at tænke på... at „Fidus“ fra Skagen sidste år fortalte om, hvordan troppen havde storindustri af julenæg. 300 store neg blev bundet og solgt, bl. a. ved et festligt juleoptog, hvor spejderne havde nissehuer på og havde negene i en hestevogn, pyntet med gran og bjælder.

Hvordan ser jeres patrulje- dagbog ud ?

II

Vi lukker „dagbogen“ op. På inder- siden af omslaget kan man have en konvolut hæftet fast, beregnet til at putte løse udklip og billeder i, som man måske ikke har brug for i øjeblikket, men senere hen, når de bliver aktuelle, vil I være glad for at kunne tage dem frem.

Var det ikke en idé, at begynde bogen med et fornemt titelblad, med patruljedyret måske? Dernæst en side med patruljens love, råd, samt motto. Dersom patruljeføreren ikke har en speciel bog, beregnet til mødestatistik og prøveaflesningsskema, kunne I glimrende ofre et par sider til dette også.

Så synes jeg, hver spejder skal have lov til at muntre sig med at føre sit eget „stambogsblad“: navn, (patrulje- navn, og dets opståen), adresse, be- ståede prøver, personlige mål, o. s. v., evt. et foto og alverdens oplysninger om interesser, hobbies etc.

Så begynder vi dagbogen, og hvor- for ikke begynde med en lille tegning eller et smukt vers, som passer til års- tiden eller situationen, der skal om- tales.

Så blader vi i den gamle patrulje- bog, og måske vil du genkende ord- lyden . . . „Vi begyndte mødet med en sang . . .“ Og derpå følger så en ende- løs beskrivelse af et enkelt patrulje- møde. Prøv at gøre beskrivelserne korte og muntre. Man kan til tider få mere ud af at læse en halv side, end at tyde adskillige, tætskrevne si- der fyldt med udenomssnak.

Det ser vældig elegant ud, hvis hele bogen gennemføres med blokskrift el. formskrift, men lad hellere være med at begynde på det, hvis det kun bliver de første fem sider. Der er ikke noget så trist som en ting, der ikke er gen- nemført.

En omhyggelig, almindeligt skrevet bog er langt at foretrække. Den skulle jo også gerne indeholde bidrag fra alle mand i patruljen. Yderligere ap- petitvækkende gøres bogen ved mange illustrationer og tegninger i godt sam- mensatte farver.

Patruljens kunstgeni behøver ikke gøre sig gældende overalt, men kun, hvor der er noget særligt at illustrere.

Der er heller ingen, der forhindrer dig i, under mødet, lige i korte træk at skrive ned, hvad du synes er vigtigt for dig at huske.

Har I en dag været på patruljetur, og én har taget billeder, så ville det være en idé, om I af kassen tog penge, så I kunne købe nogle af dem. Men så gør lidt ekstra ud af opsæt- ningen, sæt dem ikke op på den sæd- vanlige måde efter en lige linie, men hvis motiverne passer, så klip hjørner og kanter af, evt. med indhak, så kan I klæbe dem op som en slags puslespil, eller måske med lidt finger- færdighed, danne et fint treklover.

Samme idé kan I benytte med som- merlejr billeder.

Husk endelig, at få fortalt om alle jeres lejre. Gør notater i lejren, det er vigtigt, kommer man først hjem, hvad så?? Ja, så kan du roligt regne

med, at pointen af de små, sjove epi- soder er gået tabt.

Det er slet ikke meningen, du skal sidde og spille din grønne ungdom på at fortælle om, hvor mange små frikadeller lille Petra kunne sætte til livs, når det jo var konstant, hun havde god appetit, eller at I hver morgen blev vækket kl. 7. Men fortæl om den ualmindelig spændende hike eller indianertur, som satte ekstra kul- lør på programmet. — Om de forhå- bentlig hyggelige og sjove lejrbaals- aftener. — Selvfølgelig også lidt om det altopslugende emne „vejret“. — Den dag, da I om morgenen vågnede og uden besvær kunne sejle på ma- drasserne ud af teltåbningen og hen til kogerenden, eller den dag, hvor solen atter var højt på himlen og I fik ekstra lang tid til at slikke solskin på stranden, o. s. v., o. s. v. Nej, det er ikke blot patruljemoder, der skal skrives om i patrulje-dagbogen.

Hele året rundt sker der noget, enten det nu er moder, festligheder, turneringer, ture, lejre, — I vil aldrig mangle stof, og det hvide blanke pa- pir står og råber på at blive mættet med tegninger og beretninger.

Mon ikke jeg nu har „fyret“ godt op under jer, så I fra nu af vil fore ALLE TIDERS DAGBOG? Men I må ikke tro, at denne artikel skal være en opskrift på den eneste rigtige måde at gøre det på. Den skal give jer færten af noget af det rigtige, og så kan I selv fortsætte på jeres måde.

E. J. J.

KLØVERARBEJDET

Som I ser har jeg modtaget det første bidrag til den ny artikelserie, „Min hjemstavn“. Jeg må sige, at jeg er noget forundret, jeg vidste ikke, at vi havde spejdere, hvis hjemstavn var Zoologisk Have, men når jeg fortæller jer, at underskriften „4 FGB 1“ dækker over 4. og 1. fjante, så forstår I sikkert spøgen. Inge

Zoo-Zoo-ZZZZZZ

Vi skulle i Zoologisk Have og lægge tur. Vi kom derud et par timer før lukketid og regnede med at have masser af tid, men vi blev kløgere. Der blev ikke lagt nogen tur, for det var så fornuftigt at se Zoo putte sig, så vi nænnede ikke at være saglige, men lod papir og blyant blive i lommen.

Der var ikke mange mennesker derude (kun os to og så en del svenskere), så vi kunne komme til at se, hvor vi ville, og sælerne var da ikke til at komme fra igen.

Ved det ene bassin havde sælerne lagt sig pænt med regelmæssige mellemrum, det så nærmest ud, som om dyrepassereren havde anbragt dem, for at det skulle se ordentligt ud. Ved det andet bassin var man mere selskabelig. Tre sæler havde bundtet sig sammen og sov dybt og ubekvemt. Den ene havde hovedet ud over bassinkanten, og ved hvert åndedrag sank hovedet en lillebitte smule. Når den yderste skægspids ramte vandet, kom der et par små ringe, næste åndedrag gav flere og større ringe, og næste igen bragte snuden så nær vandet, at hovedet røg i vejret med et ryk og tilbage i vandret plan. Men vores sæl sov videre, og processen gentog sig. Til sidst kunne vi med største nøjagtighed forudsige, når de første ringe opstod, når de næste større kom, og når hovedet nikkede tilbage på sin plads. — Men samtidig med, at vi skulle se på dette mærkelige stykke mekanik, skulle vi også holde øje med den fyr, der sov på bunden af bassinet, og som regelmæssigt, dybt sovende, steg op og stak 2 mm snude med åndehuller op over vandet, pumpede luft i tanken og så igen dalede ned på bunden.

Jo, der var nok at se til, men omsider fik vi revet hinanden løs fra sælerne. Vi gik forbi en storkeagtig fugl, navne var vi efterhånden hævet over, men det var altså en kæmpetorsk, som sov sødeligt, siddende på hælene, med usandsynlige lange fødder strakt lige frem. Vi prøvede at vække den for at se, hvordan man fik sig stablet op på sådanne stylder, men den var ligeglad. Nu havde den optrådt for folk hele dagen, nu ville den sove, og ved siden af lå tre store canadiske gæslinger, som også var ligeglade med omgivelserne. De havde viklet sig ind i og om hinanden og havde det lunt og hyggelig. En fjerde gæsling lå fornemt for sig selv. Det var nok den, der først var kommet ud af ægget og derfor var ældst og for-

nuftigst og ikke behøvede nogen til at holde sig i vingen.

Af en eller anden udforskkelig grund havde vi ventet, at der var liv og glade dage hos isbjørnene, men også der var forholdsvis ro. De store bamser havde anbragt sig rundt om på klipperne, og kun de to små unger rumsterede lidt rundt for at finde et godt leje. De satte sig op ad en sten, de lagde sig over hinanden, puttede snuden ind i kammeratens lab, lagde sig på maven, prøvede at passe sig ind i et firkantet hul, men der blev først helt ro, da den store isbjørn luntede hen foran dem og skjulte dem for vore øjne. Vi forstod en fin henstilling, forestillingen var forbi. Vi gik.

Forbi gedebukkebensoverogundergeneralkrigskommandersergeant, som stod højt til vejrs og sov dekorativt, mens dens hof tog sig en gang nattehø, — forbi nogle tåbelige gæst, der pylrevorent strog rundt for at finde natlogi, forbi en kalv, der ved dens store puf overbeviste sin mor om, at kalve i voksealderen bør slutte dagen med en mælketodd.

Papegojerne havde ikke helt fået afsluttet dagens lobende skænderier. En lille lyserød kakadue og en stor aratog tilbød til en duel på skarpe næb, men i virkeligheden var det vist nærmest vaneskænderi, og noder, listet med lange, forsigtige fingre ind gennem nettets masker, fik dem til småbrummende at gå hver til sit. Men, der er ingen tvivl om, at de ville starte skænderiet igen næste dag, antipatien mellem dem var tydelig.

Det var ved at blive køligt, og en åben dor lokede os ind i et hus, hvor de små nye, kongelige elefanter var opmagasinerede. Drengen sov rokkende, mens pigen spiste.

Nu begyndte kontrollørerne at trippe og småhoste og kigge på uret, og vi prøvede — ikke særlig ihærdigt ganske vist — at finde udgangen. Men de små pandaer kunne vi altså ikke gå roligt forbi. Med langsomme, yndefulde bevægelser havde de de særeste gøremål igang. En vaskede dagens make-up, bestående af grønne, snaskede salatblade, af — en anden undersøgte tvivlrådigt en tør, grim gren, en tredje kravlede sindigt ud ad en tynd, tynd gren på det træ, der stod i midten af indelukket. Den krøb helt ud til spidsen af grenen, så hovedet ragede langt ud over. Hvad nu? spurgte vi. — Når en panda ligger ned, fylder den sådan noget som en halv kvadratmeter, og den, dér på spidsen af grenen, lå og fyldte, — hvordan skulle den dog få vendt sig. Vi gjorde os unødige bekymringer. Bare man ved, hvordan en sag skal gribes an, er det let at klare den. Vores lille pandaven rejste sig langsomt, langsomt, en centimeter ad gangen skød den til vejrs, så hoved, krop og hale til sidst stod i en bue, mens kun de små fødder havde fat om grenen, den vendte sig en halv omgang, lagde sig igen ned og fyldte, og krøb tilbage. — Vi klappede.

Men nu kunne vi se på kontrolløren, at det var alvor. Vi hastede ud, men nåede dog at konstatere, at strudsedamer lægger sig med skortet pænt bredt ud, og at små æsler trækker pandehårets rulle-gardin ned over øjnene, når de sover, så var vi ude.

Turen havde vi som sagt ikke fået lagt, men vi går derind en anden aften og lægger den tur, og en anden aften . . . , og en anden aften . . . , og så går vi derind en formiddag og lægger turen for alvor.

4. FGB I

? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

Vil du arbejde med duelighedstegnet

OPLYSER

— så skal du nok få brug for nedenstående, hvor du vil finde en vejledning i brugen af

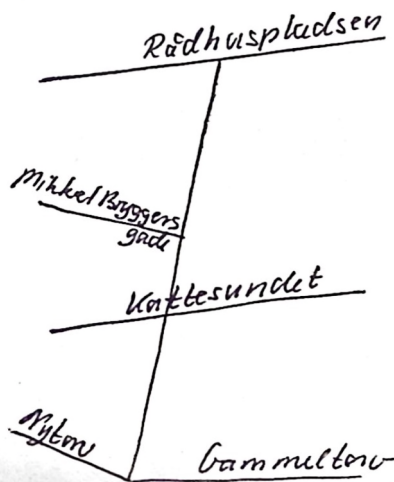
Kraks Vejviser

Kraks Vejviser er i 2 bind, det ene er adressebogen, det andet handelskalenderen. Lad os starte med bind I, adressebogen:

Den er delt i to hovedafsnit. Storkøbenhavn og provinsen. Under Storkøbenhavn står alle gader og veje opført i alfabetisk rækkefølge. Under hver gade står husnumrene, først de ulige, så de lige, og er der tale om ejendomme med flere etager, står der 1., 2. sal o.s.v. under husnummeret. Ud for hvert gade-nummer og etage står navn, stilling og telefonnummer (hvis der er tlf.) på den person, der bor der. Lad os tage et eksempel: Fru Jensen bor på Frederikssundsvej nr. 814, 4. sal tv. Først slår vi op under Frederikssundsvej, finder frem til nr. 814 — idet vi husker, at de lige numre står sidst — og når vi har fundet nr. 814, går vi længere ned i spalten, til vi når 4. sal, og her står så fru Jensen, hendes stilling og telefonnr. Det er da ikke så svært, vel?

Lige under gadenavnene kan der ofte stå nogle oplysninger om selve gaden. Under Frederiksberggade står f. eks.: anlagt efter ildebranden 1728

i stedet for Store og Lille Klemensstræde og Helligkorsstræde. Undertiden kan der også være en skitse, så vi ser gadens beliggenhed, f. eks. (vi tager igen Frederiksberggade):

Gaden uden navn er Frederiksberggade.

Men vi kan finde endnu mere om København i vejviserens I. bind. Forrest i bogen er der en del kort over København. Efter dem kan man finde en adresseliste, hvor hver gade og vejs postdistrikt, sogn, rodekontor, valgkreds, politikreds og socialkreds er anført, f. eks.:

Gade samt kommune og for Københavns kommune også kvarter

Post-distrikt

Rodekontor

Sogn

Valgkreds

Politikreds

Hirsevej (Husum kommune)
Snebær Allé (Tårnby komm.)
Munkely (Gentofte kommune)

Br
Ka
So

23

Brønshøj
Kastrup
Dyssegård

15v
A7
A1

8
5
N

Alt dette stod altså først i bind I, så følger gadeortegnelsen, som jeg omtalte først. Efter den kommer en navnefortegnelse, der svarer til telefonbogens navnebog, så den vil jeg ikke forklare nærmere.

2. del af bind I er provinsregisteret. Hovedinddelingen er efter byer i alfabetisk orden. Under hver by står indbyggerne opført efter efternavn, atter i alfabetisk rækkefølge.

Kraks Vejvisers bd. II er handelskalenderen. På de gule blade forrest kan du finde numrene på alle telefoncentraler i hele landet. Skal du have fat i Bonderup, ser du under B-onderup, og du vil se, at du skal dreje (081)56811 for at komme i forbindelse med centralen der.

Nu følger en fortegnelse over institutioner o. l., ordnet efter emne. Vil du finde ud af, hvor Atomenergikommissionen har til huse, finder du Atomenergi, og derudfor står: se side 2473, — slår du så op på den side, finder du: A. Christiansborg Ridebane 10 og telefonnummeret. — Vi blev hermed vist over i bogens næste afsnit, hvor de offentlige og private institutioner er opført i alfabetisk orden.

Næste store afsnit er et fagregister, der helt svarer til telefonbogen, og da jeg regner med, at du kender den, vil jeg ikke fortælle yderligere derom. Men som ved afsnittet over institutioner kan du også her finde en liste over alle de firmaer og aktieselskaber, der er nævnt i fagregisteret, ordnet alfabetisk.

Det sværeste i Handelskalenderen er en fortegnelse over Danmarks ambassader, gesandtskaber og konsulater i udlandet. Vil du gerne i kontakt med konsulen i Philadelphia, så slår op under USA, dernæst under konsulater og så under byens navn.

Det var en lille smagsprøve på, hvad Kraks Vejviser indeholder. Lad være med at lade det hele gå i glemmebogen; men prøv at slå op i den, og læs den godt igennem; der står nemlig mange sjove ting, som du ikke har haft anelse om før.

Du kan låne den på alle biblioteker eller slå op i den på posthusene.

Rigtig god fornøjelse!

Birgit

□□□□□□□□

„PIGESPEJDERNE“

udkommer næste gang

1. januar 1963

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

et ikke på tide at
fikske uniformen op

Det stod i Avisen.

Nye huse

De blå i Næstved har modtaget en anonym pengegave på ikke mindre end 7.000 kr. til hyttefonden, så nu haster det med at finde den helt rigtige grund, så hyttedrommen kan blive realiseret.

I Maribo er drømmen ved at blive til virkelighed. Der har været rejsegilde på de to nye spejderhuse til KFUK og DDP, og der vankede varme æbleskiver og forfriskninger både til byråd og spejdere. Der kommer stråtag på husene, og så snart de er færdige, går kommunen i gang med det tredje hus, som FDF skal have. Sikken de kan i Maribo!

Frimærkenyt

Hvis du vil lave en frimærkesamling, som kun omfatter spejderbevægelsen, bliver den ret omfangsrig. Det vil blive en samling, du kan være stolt af, for der findes mange smukke og farverige spejderfrimærker.

Postvæsenet i USA har i år udsendt et flot 4-cents frimærke i anledning af den amerikanske pigespejderbevægelses 50-års jubilæum. Det viser en kæk spejder foran det amerikanske flag.

For resten er det et rigtigt spejderjubilæumsår i år. Den 5. oktober udsendte Østrig et særfrimærke i forbindelse med det østrigske drengespejderkorps 50-års jubilæum, og det er ikke længe siden, at Tyrkiet udsendte 3 spejderfrimærker.

Columbia har til ære for drengespejderkorpsen, der har bestået i 30 år, og pigespejderkorpsen, som har haft 25-års fødselsdag, udsendt fem frimærker med spejdermotiver. Libyen har i juli måned udsendt 3 spejderfrimærker, og Japan udsendte i august måned et 10-yen frimærke som propaganda for en asiatisk spejderjamboree. På dette mærke ses en spejderhat og et landkort.

Nu kommer Nils Holgersen-filmen!

I har sikkert læst i avisen om de 21 drenge fra lige så mange lande på fire kontinenter, som forud for premieren på filmen fulgte i Nils Holgersens fodspor og oplevede en vidunderlig tur gennem Sverige. Turen sluttede med verdenspremieren på farvefilmatiseringen af Selma Lagerlöfs „Nils Holgerssons vidunderlige rejse gennem Sverige“.

Filmen følger ganske nøje Selma Lagerlöfs historie om den 10-årige Nils fra Västra Vemmenhög, der straffes af husalfen for ikke at være god mod dyrene, og som forvandles til alfe-størrelse. Da han prøver at hindre mode-rens bedste gås, Morten, i at følge med vildgæssene på langtur, kommer han selv ud at flyve, redder vildgæssene fra ræven Smirre og får af deres leder Akka fra Kebnekaise lov til at følge med dem til Lapland. Her begynder eventyret for alvor med de prøver, raven Bataki underkaster drengen, med vidunderlige lavflyvninger henover Sverige, og med rørende billeder af drengens møde med naturen og dyrene — samt med forældrene ved hjemkomsten.

Filmen har kostet 2,5 millioner kr. og er den dyreste film, som endnu er lavet i Sverige. Den er optaget fra helikopter med det særlige kamera, som kaldes Helivision. Selve optagelsesmetoden er en hemmelighed, ligesom det er en hemmelighed, hvordan man får billederne til at virke, som om de er taget fra ryggen af den store gås, der bragte Nils Holgersson Sverige rundt, men det robes, at forskellige trick-scener er optaget i Rank-laboratorierne ved London — det eneste sted i Europa med det særlige tekniske udstyr, der kræves til sådanne optagelser.

Den store svenske forfatterinde, der fik Nobelprisen allerede i 1909 og nåede at få mange andre udmærkelser inden sin død i 1940 som 82-årig, ville sikkert have værdsat farvefilmen, de 21 drenge og deres eventyrrejse.

Det stod også i avisen

at Spejderskolen har haft 40-års jubilæum, og at det dagen igennem strømmede ind med gaver og blomster. Selve jubilæumsfesten er udskudt til skolens årlige elevfest til foråret.

Tegneren Thora Trilles Tinka-Tegneserie:

Sådan klipper man en juleengel...

Nye bøger

du kan
ønske dig
til jul!

Pige i april.

Kerstin Thorvall-Falk, som allerede vil være kendt af mange danske læsere, bl. a. fra „Bogen til dig“, fortæller i „Pige i april“ frisk og ægte om den unge provinspige, der kommer til hovedstaden med det ene mål: at blive modetegner. Hun er en grim ælling, lidt ufiks og umoderne, men da arbejdet tager al hendes tid og alle hendes tanker, ved hun det ikke selv. Hendes vanskelige vej til selvstændigheden og kærligheden er skildret, så mange unge vil genkende deres egne oplevelser i bogen. (13,75.)

Uroligt forår.

Ikke mindst de, der går i gymnasiet, vil skrive under på, at Erik Norlander præcist og realistisk træffer de ældste skoleelevers problemer og omgangstone i romanen „Uroligt forår“. Hovedpersonerne i den er Ingela og Viveca — den første kommer fra et gammeldags hjem med en tyrannisk far og en forkuet mor, den anden har en mor, som lever sammen med en mand uden at ville gifte sig med ham, hvilket skræmmer den unge pige fra at tro på kærligheden, selv om den kommer til hende i skikkelse af en flink ung mand, som holder oprigtigt af hende. (13,75.)

Ny bog for køkkenskrivere.

Bogen hedder „Skal vi bage“ og den vil få mange små køkkenskrivere til at ile hen efter forklædet.

Lise Bræmme viser på en fornøjelig og letfattelig måde, hvordan man ud fra nemme grundopskrifter kan bage en mængde forskellige kager. (Kr. 9,75.)

På vej mod i morgen.

I Birgitta Järvstads „På vej mod i morgen“ er den centrale figur en syttenårig gymnasiepige, der vægrer sig ved at acceptere sine forældres kærlighedsliv. Først da hun har gjort sine egne erotiske erfaringer, de smertelige og de søde, forstår hun sin fars storsind og sin mors resignation. Med „På vej mod i morgen“, der har vundet 1. præmie i det svenske forlag Bonniers konkurrence om den bedste skønlitterære bog for unge, er et både væsentligt og vanskeligt generationsproblem blevet nænsomt og sandfærdigt behandlet i ungdomslitteraturen.

Alle tre romaner er oversat af Ellen Kirk. (13,75.)

Lauraserien afsluttet.

Fik I læst: „Det lille hus i den store skov“, „Det lille hus på prærien“, „Det lille hus ved floden“, „Huset ved soen“, „Drengen og gården“, „Den lange vinter“ og „Byen på prærien“? Så vil I sikkert med begærlighed kaste jer over den sidste og afsluttende Laurabog:

De gyldne lykkekår.

Det ny bind handler naturligvis først og fremmest om Laura. Hun har fået ansættelse som lærerinde, og i to måneder skal hun undervise ved en lille skole ca. 20 km fra hjemmet, og det er ikke let for en 15-årig pige. Eleverne er vanskelige, værtinden, hun bor hos, er sur og utilnærmelig, men trods genvordigheder holder Laura alligevel ud. De penge, hun tjener, sætter søsteren i stand til at fortsætte sin uddannelse på blindeinstituttet. Men ellers handler bogen i det væsentlige om Lauras venskab med Almanzo, der som dreng kom ind i fortællingsrækken i bindet „Drengen og gården“, og nu er en ung mand. De er begge i giftalderen, og bogen skildrer da også deres forlovelse og senere bryllup, hvorefter titlen „De gyldne lykkekår“ holder samme høje kvalitet som de 7 foregående bind og er som dem illustreret af tegneren Garth Williams. (Kr. 13,75 indb.)

Rejsen med Mormor.

Af den svenske forfatterinde Edith Unnerstad har forlaget udgivet „Rejsen med Mormor“. Bogen handler om den 12-årige Anders, hans 18-årige mormor og deres ukuelige mormor, der i begyndelsen af dette århundrede drager ud i verden for at tjene penge som husflidsarbejdere. Deres rejse varer et år og fører dem fra Dalarne til Stockholm, derfra videre til Helsingfors og St. Petersburg. Hvert sted lærer Anders nye mennesker at kende, og i hver by oplever han en mængde fornøjelige og spændende ting. Bogen er fuld af varme og lune og desuden et værdifuldt stykke kulturhistorie fra århundredets første tiår. (Indb. kr. 9,75.)

**Begynd
allerede nu
at tænke
på
julegaver!**

Lundsgade 6 . København Ø . Telefon (01)92 Øbro 8383

Giro 40 673

Åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

Soveposer

med pude:	170 cm	185 cm
Krølduld		42,00
Krølfjer	69,00	77,00
Springcloud		82,00

med mellemvæg:

Halvdun	95,00	100,00
Dun	108,00	116,00
Andedun	125,00	135,00
Gåsedun	150,00	163,00

Tæppesoveposer

Krølduld	66,00
Springcloud	104,00
Dun m. mellemvæg	145,00
Andedun m. mellemvæg	166,00
Gåsedun m. mellemvæg	184,00

Skisokker

Norske Ragg-sokker m. nylonforstærkning,	
blå, str. 8	6,00
str. 9 og 10	7,00 7,75

Tophuer,

mørkeblå, patentstrikket	10,50
ribstrikket	8,50

Halstørklæder

mørkeblå, patenstrikket, 2 kv. ...	10,50 9,00
------------------------------------	------------

Spejderjul

Et fornøjeligt julehæfte	2,25
Sælger din trop ikke „Spejderjul“,	
så køb det på Depotet.	

Et udpluk af gaveideer til under kr. 5,00

Lommeterklæde m. emblem	1,95
Fingerring m. emblem	3,00
Kuglepen m. emblem	1,75
Blyant m. emblem	0,35
Dagbog m. tegne-, skrive- og nodepapir...	3,75
Brevmappe	3,75
Brevmappe, 5 ark + kuv.	0,80
Bæltepus	4,25
Karton m. spor i sne	0,50
Træspejderdukke	1,50
Lysestage, messing, i kløverform, til kerter	
eller julelys	4,50
samme fornicket	4,75

Depotets juleprisliste

*bliver i slutningen af november udsendt
til alle troppe og flokke.*

Husk, ved køb på Depotet skal der forevises
rekvisition eller medlemskort.

REDAKTØR: Ruth Estrup, Sortedam Dossering 27, København N.

POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 20. 11. 1962